

свое-то отечество, па нѣму да посвѣтять и иманіе-то си и живота си; не—тѣи обычаѣ да слушать непріятеля, нему да дадѣть животъ и иманіе. Чудны сѣ человѣчески-ты сѣрдца, още по-чудны сѣ тѣхны-ты главы, а най-чудно-то е, дѣто най-много ся намирають у оныя хора, на кои-то отечество-то е обспало тѣхный-тѣ родъ сѣ иманіе, честь и славѣ! Тѣхнитѣ потомци плюяхѣ на неговыи споманѣ и служахѣ,.....

Таково бѣ дружество-то, дѣто ся усрѣдоточаваше дружественный животъ на обитающы-ты Българи въ Цариградѣ. Главни-ти бѣхѣ: единѣ, кой-то бѣ квесторѣ, два сенатора и единѣ коморникѣ, хора прѣтурили на години, оженени и и окржтени сѣ родъ. Тѣи живѣяхѣ въ най-горни-ты кржгове, въ царскый дворѣ и при най-горни-ты сановницы, на всякъдѣ пріяти и всякого пріимахѣ, кой-то бѣ ближень сѣ тѣхѣ по родство, честь или званіе, а при това зимахѣ подѣ свое покровителство оныя, кои-то идѣхѣ сѣ тѣхѣ изъ единѣ пѣть. Между тѣхѣ рѣченый-тѣ квесторѣ бѣше на най-голѣмѣ почетѣ и най-услужень человѣкѣ. Сытѣ на достоинства, отмаряше ся отѣ трудове и радо помагаше на другы. Негово-то покровителство тѣрсяхѣ обычно млада-ты Българе, происходящи отѣ добрѣ родѣ, кои-то тѣрсяхѣ честь-тѣ си въ дѣржавны званія. Него наричахѣ патриархѣ, а неговыи домѣ огнище. Той ся дружеше и сѣ Радомира Сурсовула и сѣ тогова го свързваше отдавнашня задружна служба, както и тѣсно пріятелство. Той ся не надѣяше толкова на Емануила, както Сурсовулѣ, нѣ не изгуби милость-тѣ му; много врѣмя му служи и даде си оставкѣ-тѣ самѣ отѣ своѣ волиѣ, сѣ извиненіе за старость-тѣ си и за уморены-ты си силы. Той живѣше вѣчь отѣ прѣди десять години въ това спокойно състояніе, всѣду уважень, нарочно при Гѣрци-ты, особно откакѣ остави свое-то званіе.

Така исто уважень, нѣ по-малко услужень бѣ коморни-